

Tid, hvor Pengemarkedet har været langt billigere end for nogle Aar tilbage, har været vanskeligt nok for Livrenteanstalten at faae saa gode Prioriteter for sine Udlaan, som den attraar, og jeg antager, at en betinget Amortisation vilde gjøre dette endnu langt vanskeliggere. Det er meget hyppigt Tilfældet, at disse bedste Sikkerheder, disse første Prioriteter, der kun naae op til en forholdsvis mindre Del af Eiendommens Værdi, betragtes i en ganske anden Grad som faste Penge, og at der bag efter dem staar andre Prioriteter med strengere Vilkkaar og med en haardere Amortisation, saa at jeg antager, at det i Virkeligheden vilde gjøre det vanskeligt for Livrenteanstalten at faae sine Midler anbragte med saa god Sikkerhed, som den faar nu, dersom den vilde betinge sig Amortisation. I Anledning af den sidste Henstilling af det ærede Medlem skal jeg ogsaa gentage den Bemærkning, at det ikke er Finantsministeren som saadan, der har at laane ud. Det er Livrenteanstaltens egen og til en vis Grad selvstændige Bestyrelse, som gjør dette, og den behøver kun Finantsministerens Approbation paa sine Indstillinger. Finantsministeren er ikke istand til overfor Bestyrelsen at paabyde Meddelelsen af nogetsomhelst Laan. Jeg kan negte Approbation, men ikke paabyde Bestyrelsen Meddelelsen af nogetsomhelst Laan.

Ordføreren (Holstein): Jeg tror ikke, at den høitærede Minister havde Ret i at bebreide mig — ja jeg veed ikke, om det var en Bebreidelse, men hvis det var en Bebreidelse, siger jeg, at jeg ikke tror, at det var berettiget — at jeg har benyttet ikke offentliggjorte Skrivelser til at oplyse Forholdene i Kolding. Det er Skrivelser, der vare komne saa sent, at de først vilde kunne offentliggøres til 3die Behandling, og det er aabenbart, at en Omtale af dem snarere er en Smødekommun mod Regjeringen end det Modsatte, idet det var Svarskrivelser, affendte paa Spørgsmaal, der for længere Tid siden vare stillede af Finantsudvalget, men først indtraf saa sent, at de ikke kunde afstrykkes i Betænkningen. Det var aabenbart Regjeringens Mening, at de skulde have foreligget til 2den Behandling, og at de ikke have foreligget, kommer af, at der ikke har været Tid til at

faae dem med i Betænkningen. Det er imidlertid baade i Overensstemmelse med Udvalgets og Regjeringens Mening, at disse Skrivelser jaaviddt mulig skulde komme til Thingets Kundskab. Dersom jeg havde benyttet Skrivelser her udragsvis, jaaledes at ærede Medlemmer ikke havde kunnet kontrollere Indholdet, havde det ganske vist været mindre praktisk; men det har jeg ikke gjort, thi den Skrivelse, jeg har benyttet mig af, har jeg refereret helt igjennem, og der staar ikke Andet, end hvad jeg har meddeelt, nemlig en Fortegnelse over de Toldbygninger, der ere opførte, og de Grunde, der ere erhvervede i de sidste 15 Aar, og Betingelserne, under hvilke dette er sket. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at Spørgsmaalet om Kolding Toldbygning vel staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kolding Jernbanegaard, men jeg mener, at der er god Grund til at have udsat det sidste, ligesom der var god Grund til at udsætte Spørgsmaalet om Thisted og derimod at træffe en endelig Afgjørelse om Spørgsmaalet: Kolding Toldlokaler, thi dette Spørgsmaal, om det er rigtigt at udvide Kolding Toldlokaler paa den Maade, som Ministeren foreslaar og at kræve disse Betingelser af Kolding Kommune som af Ministeren forlangt, er saa fuldstændig uddebatteret og oplyst i Udvalget, at Udvalget paa det Punkt har taget sit endelige Standpunkt og ikke behøver videre Forhandling derom, og i saa Tilfælde er det Udvalgets Pligt at tilkjendegive sin Stilling ved en Afstemning. Og det er det, der er sket. Det har ikke kunnet ske med Hensyn til Thisted, hvor Planer og Overflag ere komne saa sent, at de ikke have kunnet komme til Forhandling, og med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, Kolding Jernbanestation vedrørende, ere disse af en langt mere omfattende Natur og staa ikke i en nødvendig Forbindelse med dette. Forøvrigt har den høitærede Minister erklæret, at han savner det personlige Kjendskab til Sagen, og det er jo selvfølgelig, at han maa savne det, thi det er ikke den overordnede Administrations Pligt og Sag at sætte sig ind i disse Forhold, den maa her støtte sig til sine Embedsmænds Erklæringer. Han antog imidlertid, at disse Betragtninger, som vare gjorte gjældende fra hans Undergivnes Side, vare rigtige. Ikke bestomindre